

Protokół

7. posiedzenia, 2 sesyi, VI. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 29. października 1890.

Początek o godzinie 11. min. 20 przed południem.

Przewodniczący Marszałek krajowy JO. Eustachy książę Sanguszeko.

Sekretarze pp. Stanisław Jędrzejowicz, dr. Włodzimierz Kozłowski, Konstanty Teliszewski, Antoni hr. Wodzicki.

Obecnym posłów 127.

Ze strony c. k. Rządu c. k. Namiestnik J. E. Kazimierz hr. Badeni i c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Protokół z 6. posiedzenia uznaje Marszałek za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie wniesiono zarzutów.

Sekretarz p. Stanisław Jędrzejowicz odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 20. października b. r., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej L. s. 463, 464, 468.

Komisji administracyjnej L. s. 465, 466, 467, 471.

Komisji petycyjnej L. s. 469, 502.

Komisji drogowej L. s. 470.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s. 472, 473, 474, 475.

Komisji budżetowej L. s. 476, 485, 489, 490, 493, 494.

Przy odczytywaniu petycji do L. s. 495. p. gorzellewów gminy Zarzeczce o zapomogę, wniesionej przez p. JE. Zemiałkowskiego, przemawia JE. p. Ziemiałkowski i stawia wniosek odstąpienia tej petycji komisji budżetowej z poleceniem ustnego zdania sprawy jeszcze na dzisiejszem posiedzeniu.

Izba popiera dostatecznie wniosek p. JE. Ziemiałkowskiego, a następnie w głosowaniu uchwała zgodnie z tym wnioskiem bez rozprawy.

Wreszcie przydzielono komisji budżetowej jeszcze petycje do L. s. 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 517, 518.

Komisji szkolnej L. s. 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 486, 487, 488, 491, 492, 516.

Komisji prawniczej L. s. 519.

JE. p. Namiestnik przemawia, nawiązując do udzielonej przez c. k. komisarza rządowego odpowiedzi na interpelację p. Okuniewskiego i towarzyszy w przedmiocie rzekomych rozruchów w Gwoźdzczu, a w szczególności zarzutów poczynionych przez interpelantów c. k. komisarzowi Starostwa kołomyjskiego, Wajdowiczowi.

Marszałek uwiadamia Izbę o ukonstytuowaniu się komisji podatkowej, która obrała przewodniczącym p. Jaworskiego, zastępcą przewodniczącego p. Edwarda Jędrzejowicza, a sekretarzami pp. Rosenstocka i Łączyńskiego.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z preliminarzami funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego na rok 1891.

Sekretarz p. Stanisław Jędrzejowicz wnosi odesłanie powyższego przedłożenia do komisji administracyjnej.

Przemawia p. Chrzanowski i wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji budżetowej.

P. Stanisław Jędrzejowicz cofa pierwotny swój wniosek, a Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. Chrzanowskiego.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie krajowych składów publicznych w Krakowie i we Lwowie.

Sprawozdawca poseł Wereszczyński prostuje następującą omyłkę druku, a mianowicie: na stronie 30. sprawozdania w ustępie drugim. w wierszu 17. zamiast słów: „mniejszą kwotę 500 złr.“ mają być słowa „mniejszą kwotę 750 zł. w. a.“

Pod względem formalnym wnosi sprawozdawca odesłanie powyższego przedmiotu do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Antoniewicza w przedmiocie założenia w zamku Oleskim niższej szkoły rolniczej.

P. Antoniewicz uzasadnia swój wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi odesłanie takowego do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Romańczuka w przedmiocie utworzenia we wschodnio-południowej części kraju szkół średnich i seminarjów nauczycielskich z językiem wykładowym ruskim.

P. Romańczuk uzasadnia swój wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi odesłanie takowego do komisji szkolnej.

Izba uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w przedmiocie utworzenia „krajowego funduszu pożyczkowego“, celem ułatwienia budowy szkół ludowych.

P. Merunowicz uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie takowego do komisji budżetowej.

Izba uchwała zgodnie z tym wnioskiem bez rozprawy.

Przed przystąpieniem do następnego punktu obrad Marszałek udziela głosu p. JE. br. Ziemiałkowskiemu, który modyfikuje wniosek swój postawiony przy odczytywaniu petycji gminy Zarzecza do L. s. 495. w ten sposób, iżby komisja budżetowa nie na dzisiejszem, ale na następnem posiedzeniu zdała ustnie sprawę z załatwienia tej petycji.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. JE. br. Ziemiałkowskiego bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z prz. dłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia posady referenta spraw rolniczych w Wydziale krajowym.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w bieżącej sesji sejmowej przedłożył wniosek dotyczący ustanowienia stałej komisji krajowej dla spraw rolniczych.

2. Sejm odracza utworzenie przy Wydziale krajowym stałej posady referenta dla spraw rolniczych, aż do załatwienia wniosku objętego ustępem 1. niniejszych wniosków.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Romałowicz.

Przemawia p. Langie.

Podczas przemówienia p. Langiego przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

Przemawia p. Polanowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca.

Przystąpiono do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca odczytuje ustęp 1. i ustęp 2. wniosku komisji.

Izba w głosowaniu uchwała oddzielnie ustęp 1. i ustęp 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji Rady powiatowej w Przemyślanach i Wydziału powiatowego w Buczaczu, o zmianę ustawy z dnia 23. maja 1883 (l. 82. 83 Dz. pr. państwa) w sprawie wpisów do ksiąg gruntowych.

Sprawozdawca poseł Fruchtman czyta:

Komisja prawnicza wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Wydziału Rady powiatowej w Przemyślanach dnia 15. października 1890 do L. s. 83. i Wydziału Rady powiatowej w Buczaczu dnia 14. paźdz. 1890 do L. s. 61. wniesione, o zmianę ustawy z dnia 23. maja 1883 L. 82. i 83. Dz. p. p. odstępuje się c. k. Rządowi do rychłego uwzględnienia w myśl uchwał sejmowych z dnia 14. stycznia 1888 i 23. listopada 1889 w tym samym przedmiocie powziętych.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca podnosi, iż powyższą uchwałę uważać należy za załatwione petycje L. s. 261. Wydziału Rady pow. Kolbuszowskiej, L. s. 262. Wydziału pow. w Złoczowie, L. s. 418. Wydziału pow. w Sanoku, L. s. 419. Wydziału pow. w Cieszanowie. L. s. 463. Wydziału pow. w Krakowie, L. s. 464. Wydziału pow. w Brodach, L. s. 519. Wydziału pow. w Myślenicach, w tym samym przedmiocie wniesione.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej:

a) z petycji p. Adolfa Grochowalskiego w sprawie częściowego zwrotu kosztów za badania w celu połączenia Dniestru z Sanem kanałem nawigacyjnym;

b) z petycji Waleryana Adama Weiss recte Pojnar inwalidy z Sanoka o jednorazową zapomogę z galicyjskiego funduszu inwalidów z roku 1866.

Sprawozdawca poseł ks. Hamorak czyta sprawozdanie o petycji powyżej pod a) wymienionej.

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję pana Adolfa Grochowalskiego odstępuje się Wydziałowi kraj. do oceny załącznika i w danym razie do możliwego uwzględnienia jego prośby.

Przemawia p. Antoniewicz i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję p. Grochowalskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do urzędowania i do zdania sprawy wys. Sejmowi.

Przemawia p. Rozwadowski i wnosi udzielenie p. Grochowalskiemu wsparcia w kwocie 150 złr. a. w.

Przemawia p. Golejewski.

Przemawia p. Antoniewicz.

Marszałek poddaje do poparcia wnioski p. Antoniewicza.

Izba popiera ten wniosek dostatecznie.

Następnie popiera Izba wniosek p. Rozwadowskiego.

Przemawia sprawozdawca, rozpoczynając przemówienie swoje w języku ruskim.

Przemawia Marszałek i przerywając sprawozdawcy, interpretuje postanowienia regulaminu w ten sposób, iż poseł będący sprawozdawcą może przemawiać z trybuny w języku ruskim tylko wówczas, gdy przemawia we własnym imieniu, jeżeli zaś przemawia w imieniu komisji, winien mówić po polsku.

Przemawia sprawozdawca p. ks. Hamorak w kwestyi formalnej.

Przemawia p. Kapri pod względem formalnym.

Przemawia sprawozdawca.

Przemawia p. Rozwadowski pod względem formalnym.

Przemawia p. Włodzimierz Kozłowski pod względem formalnym.

Przemawia p. Romańczuk pod względem formalnym.

Przemawia p. Stanisław hr. Badeni pod względem formalnym.

Na wniosek p. Koziobrodzkiego Władysława Izba uchwała zamknięcie rozprawy formalnej.

Przemawiają zapisani do głosu p. Włodzimierz Kozłowski, p. Zygmunt Kozłowski, p. ks. Sawa, p. Golejewski i p. Pietruski.

Przemawia Marszałek pod względem formalnym.

Po wrzeczeniu się przemawiania przez sprawozdawcę, Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Rozwadowskiego.

Izba odrzuca ten wniosek.

Następnie odrzuca Izba wniosek p. Antoniewicza — i uchwała załatwienie petycyi Adolfa Grochowalskiego zgodnie z wnioskiem komisji, powyżej zamieszczonym.

Sprawozdawca p. ks. Hamorak czyta sprawozdanie o petycyi Waleryana Adama Weiss recte Pojnar inwalidy z Sanoka o jednorazową zapomogę z galicyjskiego funduszu inwalidów z roku 1866 powyżej pod b) zamieszczonej z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją L. s. 159 Waleryana Adama Weiss recte Pojnar przechodzi się do porządku dziennego.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycyi 18 gmin powiatu Zbaraskiego o rozłożenie zaległości podatkowych na raty z powodu nieurodzaju i rozlicznych klęsk rolniczych.

Sprawozdawca poseł Merunowicz odczytuje sprawozdanie o powyższej petycyi z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 184. 18 gmin powiatu Zbaraskiego o rozłożenie na raty dwuletnich zaległości podatkowych (z lat 1889 i 1888) odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i uwzględnienia.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycyi Aleksandra Krzyżanowskiego w sprawie wypłaty zaległej trzechmiesięcznej pensji z funduszu byłego Towarzystwa Opieki narodowej.

Sprawozdawca poseł Michalski odczytuje sprawozdanie o powyższej petycyi z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Aleksandra Krzyżanowskiego l. s. 167 odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i uwzględnienia.

Izba w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej:

a) z petycyi L. s. 59 Edwarda Proekl, dyetaryusza biura statystycznego przy Wydziale krajowym o zwolnienie od studyów, wymaganych ustanową dla służby krajowej;

b) z petycyi L. s. 325 Karola Frydman, dyetaryusza oddziału rachunkowego przy Wydziale krajowym, proszącego również o zwolnienie od studyów, wymaganych ustanową dla służby krajowej.

Sprawozdawca poseł ks. Sawa odczytuje sprawozdanie komisji o petycyi L. s. 59 powyżej pod a) zamieszczonej z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Edwardowi Proekl, dyetaryuszowi biura statystycznego przy Wydziale krajowym, udziela się veniam studiorum.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca p. ks. Sawa odczytuje sprawozdanie o petycyi pod b) zamieszczonej, z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Karolowi Frydman, dyetaryuszowi oddziału rachunkowego przy Wydziale krajowym, udziela się veniam studiorum.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Władysława Bursy, o wypłacenie raty za stypendyum, jakie pobierał zmarły syn jego Tadeusz Bursa.

Sprawozdawca poseł ks. Sirko odczytuje sprawozdanie o powyższej petycji z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 168 Bursy Władysława odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

Przemawia p. Pietruski i wnosi przejście do porządku dziennego nad petycją Władysława Bursy.

Przemawia p. Golejewski.

Przemawia p. Pietruski powtórnie.

Po zrzeczeniu się przemawiania przez sprawozdawcę, Marszałek podaje do poparcia wniosek p. Pietruskiego.

Izba popiera ten wniosek — a następnie w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem p. Pietruskiego przejście do porządku dziennego nad petycją Władysława Bursy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej:

a) z petycji Izaaka Blondera, dzierżawcy myta na drodze krajowej z Bagienicy, o opust z czynszu dzierżawnego;

b) z petycji Chaima Folkmana, dzierżawcy myt krajowych w Gródku i Zabełczu również o opust z czynszu dzierżawnego.

Sprawozdawca poseł Szeliski odczytuje sprawozdanie o petycji pod a) wymienionej, z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 164 dzierżawcy myta na drodze krajowej w Bagienicy odstępuje się Wydziałowi

krajowemu do zbadania i ewentualnie możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Mizia i wnosi przejście do porządku dziennego nad petycjami Izaaka Blondera (i Chaima Folkmana)

Przemawia sprawozdawca.

Marszałek podaje do poparcia wniosek p. Mizi.

Izba popiera dostatecznie ten wniosek, a następnie uchwała zgodnie z takowym przejście do porządku dziennego nad petycją Izaaka Blondera.

Sprawozdawca p. Szeliski odczytuje następnie sprawozdanie o petycji powyżej pod b) zamieszczonej z następującym wnioskiem komisji:

Komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję l. s. 165 dzierżawcy myta na drodze krajowej w Gródku i Zabełczu, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

Przemawia ks. Marszałek w kwestyi formalnej.

Przemawia p. Mizia i wnosi przejście do porządku dziennego nad petycją powyżej odczytaną.

Przemawia sprawozdawca.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Adam Jędrzejowicz.

Marszałek podaje do poparcia wniosek p. Mizi.

Izba popiera dostatecznie ten wniosek, a następnie w głosowaniu uchwała zgodnie z wnioskiem p. Mizi, przejście do porządku dziennego nad petycją Chaima Folkmana.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu w kwestyi formalnej.

Przemawia p. Okuniewski, a nawiązując do przemówienia c. k. Namiestnika na początku dzisiejszego posiedzenia, podaje szczegóły z listu prywatnie otrzymanego w przedmiocie postępowania c. k. organów rządowych przy sposobności rzekomych rozruchów w Gwoźdzu.

Marszałek przerywa p. Okuniewskiemu przemówienie jego, jako przekraczające zakres kwestyi formalnej i jako wkraczające w niedopusz-

czalną dyskusję nad odpowiedzią c. k. komisarza rządowego na wniesioną interpelację.

Sekretarz p. Stanisław Jędrzejowicz czyta następujące dostatecznie poparte wnioski:

Wniosek.

Zważywszy na przyjętą dotychczas w opodatkowaniu zasadę, iż podatki bezpośrednio winny być przypisane tylko w tej miejscowości, w której przedmiot opodatkowaniu podlegający się znajduje albo też, w której jakieś prawo wykonywanem bywa;

zważywszy, iż na tej zasadzie opartym został system nakładania dodatków na pokrycie potrzeb gminnych, powiatowych i krajowych;

zważywszy wreszcie, że skutkiem reskryptu Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 4. stycznia 1890 do L. 2.044, zasada ta ze szkodą funduszków powiatowych zwichniętą została;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wezwał c. k. Dyrekcję funduszu propinacyjnego, iżby dochód uzyskiwany z prawa propinacji wykonywanego na rzecz tegoż funduszu względnie kraju, podawany był w każdym pojedynczym powiecie do wymiaru podatku dochodowego: a to wedle sumy ogólnej, uzyskanej z tegoż dochodu w obrębie odnośnego powiatu.

We Lwowie 29. października 1890

Wnioskodawca

Stanisław Stadnicki w. r.

A. Wodziński, Dydyński, W. Koziębrodzki, Abrahamowicz, S. Polanowski, St. Tarnowski sen., Borkowski, Z. Dembowski, Szeptycki, Mikołaj Wolański, Wiktor Szeliski, J. Korytowski, dr. St. Iarysz Niedzielski, Rey, S. Jędrzejowicz, Brykezyński, Mikołaj Torosiewicz, S. Tarnowski jun., Fr. Jędrzejowicz.

Wniosek.

Zważywszy, że pas ziemi sto kilometrów szeroki, między liniami kolei Karola Ludwika i Lwowsko-Czerniowieckiej położony, jest dotychczas komunikacji kolejowej pozbawionym;

zważywszy, że ta przestrzeń kraju należy do najbogatszych i najurodzajniejszych;

zważywszy, że od r. 1871 tak instytucje jak i pojedyncze osoby o koncesję wstępną na tę kolej się starają;

zważywszy, że przez wybudowanie tej linii kolejowej połączoneby zostały Węgry z podolską częścią Galicyi bezpośrednio, co jest dla interesów handlu niezbędnie potrzebnem;

zważywszy, że w sprawie tej kolei ciągle petycje do Rady państwa i Sejmu wpływają:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Budowę kolei ze Stryja na Chodorów Rohatyn, Brzeżany do Tarnopola lub innego odpowiedniego punktu granicy rosyjskiej, uznaje się za niezbędną i nagłą.

2) Wzywa się Wysoki c. k. Rząd o zarządzenie, aby budowa tej kolei przyszła do skutku.

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zbadaniu warunków budowy, rentowności tej kolei i po przeprowadzeniu rokowań tak z c. k. Rządem co do uznania tej kolei za linię ważną dla państwa, jak i ze stronami bezpośrednio interesowanymi, co do ofiar, któremi chciałyby się do wybudowania tej kolei przyczynić, przedstawił na następnej sesji sejmowej wnioski dotyczące pomocy kraju do wybudowania tej linii lub przynajmniej kolei lokalnej z Chodorowa na Rohatyn, Brzeżany do Tarnopola.

Wnioskodawca:

Szeliski.

Wereszczyński, Mikołaj Torosiewicz, F. Jędrzejowicz, S. Polanowski, Emil Torosiewicz, Alfons Czaykowski, St. Iarysz-Niedzielski, Vivien, E. Micewski, S. Tarnowski jun., Czartoryski, Mazuraki, Z. Słonecki, Trzeciecki, Smolka, Brykezyński, Ziemiałkowski, Rozwadowski, Ochrymowicz, Kapri, Klemensiewicz, Niezabitowski, Abrahamowicz, W. Gnoiński, Męciński, Bobczyński, Szeptycki, Dydyński, Rutowski, Chamiec, Lasocki, Wład. Wolański, Schnell, Sala, J. Gnoiński, Goldman, Olpinski, Szecepanowski, Tyszkowski, M. Rey, Klemens Dzieduszycki, Korytowski, Łączyński, Puzyna, S. Koziębrodzki.

Marszałek oświadcza, iż z wnioskami tymi postąpi podług przepisów regulaminu.

Sekretarz p. Teliszewski odczytuje następującą interpelację do p. c. k. komisarza rządowego:

Interpelacja

do JW. Pana Komisarza Wysokiego c. k. Rządu.

Na posiedzeniu Sejmu kraj., a to w dniu 19. października 1889 r., przedstawił poseł łańcucki wniosek, dążący do zniesienia obecnie pobieranej należności 17½ centa a. w. za doręczanie pism sądowych, a zaprowadzenie doręczeń za pośrednictwem poczty i opłatą pojedynczej należności pocztowej.

Ten wniosek, jak również analogiczny przedstawiony przez posła turczańskiego załatwiła komisya prawnicza, a Wysoki Sejm na posiedzeniu z 26. listopada 1889 roku, zgodnie z wnioskiem komisji powziął następującą uchwałę:

„Wzywa się c. k. rząd:

a) „ażeby należność za doręczenie pisma sądowego w sprawach cywilnych ustanowioną w kwocie 17½ centów, zniżył na kwotę 10 ct.“

b) „aby poczynił odpowiednie zarządzenia w celu zapewnienia ścisłego wykonywania przepisów rozp. ministr. z dnia 3. lipca 1854 l. 169 Dz. u. p. w kwestyi, którą stronę w każdym pojedynczym wypadku trafia obowiązek opłacania należności za doręczenie odnośnych pism sądowych“.

c) „aby przepisy powyższe uzupełnił postanowieniami, któreby wypowiedziały, czy należy się opłata i kto ma uiszczać takową w tych wypadkach, w których pismo sądowe wydane zostało z urzędu“.

Zważywszy, że już na pierwszej sesyi pierwszego peryodu Sejmu krajow. na posiedzeniu z 25. kwietnia 1861 r. między przedłożonymi postulatami włościańskimi przez posła Antoniego Błazę, w punkcie 9 wyraźnie proszą włościanie o zniesienie pobieranej taksy za doręczanie pism sądowych;

Zważywszy, że opłata i sposób ściągania tej należności musi być nader dotkliwą, szczególnie dla włościan, najlepiej charakteryzuje fakt, jeśli przed 30 laty upominali się właśnie włościanie o zniesienie tego ciężaru:

Zważywszy, że podczas składania sprawozdania poselskiego w Wadowicach w bieżącym miesiącu przez delegata do Rady państwa, okazali tamtejsi wyborcy rezolucye sądowe udowadniające, iż c. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi pobiera wyższą należność t. j. 18½ ct.

Zważywszy, że uchwała Wysokiego Sejmu z 26. listopada 1889 r., a powyżej powołana, skutku żadnego nie odniosła, gdyż należność ta co najmniej w pierwotnej wysokości do chwili obecnej pobieraną zostaje;

Podpisani mają zaszczyt zapytać JW. Pana Komisarza:

1. Czy Wysoki Rząd zadosyć uczyni słusznym wymaganiom ludności interesowanej i zarządzi zniesienie poboru 17½ centa za doręczanie rezolucyi sądowych w sprawach cywilnych.

2. W razie niemożności zupełnego przychylenia się do postulatów i wniosków w tej sprawie sejmom przedłożonych, czy przynajmniej skromne żądanie Wysokiego Sejmu objęte uchwałą z 26. listopada 1889 zostanie uwzględnione.

3. Dla jakich powodów c. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi pobiera za doręczanie należność wyższą, t. j. ośmnaście i pół centa a. w.

Żardecki.

Kramarczyk, Potoczek, Mizia, Stręk, Paleh, Antoniewicz, T. Merunowicz, Klemensiewicz, Dr. Olpiński, M. Michalski, Goldman, Siczynski, Romańczuk, Korol, Hamorak, Teliszewski, Rożankowski, Kułaczkowski.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę udzieli p. c. k. komisarzowi rządowemu.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 30. października br. o godz. 11 przed południem z porządkiem dziennym, odczytanym w Izbie przez sekretarza p. Stanisława Jędrzejowicza.

Koniec posiedzenia o godz. 2 m. 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w. r.

Sekretarze:

Teliszewski w. r.

Włodzimierz Kozłowski w. r.

